

„Národní tréninkové centrum Havířov“

ve stěžejních souvislostech ležících mimo světla reflektorů

Vážení příznivci českého stolního tenisu, vážená členská základno,

v pátek 2. dubna 2021 se na webových stránkách České asociace stolního tenisu objevil **„vysvětlující dopis“ místopředsedy svazu týkající se výstavby tzv. Národního tréninkového centra v Havířově**. Vzhledem k absenci oficiálního diskuzního fóra asociace jsem se rozhodl publikovat své pohledy nejen na stavbu tzv. Národního tréninkového centra samotného, nýbrž také na souvislosti s ní bezprostředně spjaté, v největší české facebookové stolnětenisové skupině Stolní tenis ČR a na webu pinc.es.cz. Jsem skálopevně přesvědčen, že nejsem tím prvním, koho podobná iniciativa napadla, jsem však zároveň nepochybně jednou z mála postav pohybujících se v českém stolním tenisu, které disponují obdobně detailními informacemi ze zákulisí a zároveň žádnou závislostí, ať už ekonomickou, materiální či jinou, vůči České asociaci stolního tenisu či jejímu vrcholnému vedení. Na srdci tak mám jen a pouze zájem českého stolního tenisu jako takového, přičemž se, na rozdíl od desítek, ne-li stovek ostatních figur napříč stolnětenisovou veřejností, nemusím obávat bezprostředních důsledků zveřejnění informací, které mohou někoho překvapit, někoho šokovat, někoho pouze utvrdit v jeho domněnkách. Tak jako tak, v žádném případě bych si nedovolil kohokoliv z Vás přesvědčovat o správnosti svých názorů, pohledů či analýz, stěžejním účelem této stati je pouze **diverzifikace (dosud vlastně jen a pouze jednostranně koncipovaných) informačních zdrojů týkajících se dění v českém stolním tenisu ve smyslu možnosti tvorby komplexnějšího, střízlivějšího pohledu na věc**. Roky odolávající hrnec trpělivosti již zkrátka v souvislosti se zveřejněním „vysvětlujícího dopisu“ přetekl...

Předem se omlouvám za vyčerpávající rozsah níže uvedené analýzy, věřím však, že její obsah si podrobné, podložené zpracování nepochybně zaslouhuje.

V první řadě – a to zdůrazňuji – by bylo nedůstojné a vlastně také do jisté míry sebediskreditující nepřiznat Nikolasi Endalovi, místopředsedovi VV ČAST a současně předsedovi SKST Havířov, velký kredit a respekt za zásluhy o vybudování tohoto moderního komplexu. Dokázal svoji myšlenku dotáhnout do úspěšného konce, což není, přiznejme si, při budování podobného areálu žádnou samozřejmostí. Nejsem si však zcela jist, či právě naopak, zda vysvětlení, kterým místopředseda svazu a další členové VV ČAST v pátek ráno obohatili obsah svazového webu, je pro členskou základnu vysvětlením, které by se dalo považovat za dostatečné či dokonce plně transparentní a všeobjasňující. A to nejen s ohledem na osud Werner Schlager Academy, rakouského tréninkového komplexu s podobnými ambicemi, který ostatně pan Endal sám ve svém „vysvětlujícím dopisu“ zmiňuje jako svůj primární zdroj inspirace v otázce realizace výstavby tzv. NTC. Na co už však pan Endal čtenáře svého „dopisu“ neupozorňuje, je aktuální ekonomicky katastrofální situace, která se s tímto rakouským projektem pojí. Provoz a celkové financování WSA se po pár letech staly ekonomicky neudržitelnými, centrum skončilo v roce 2015 v insolvenční a radnice města Schwechat se do dnešního dne potýká s dluhy ve výši milionů eur, které neúspěch tohoto exkluzivního nápadu způsobil.

Hned na úvod si zde dovolím citovat **oficiální stanovisko VV ČAST z prologu k samotnému „vysvětlujícímu dopisu“**: „**Výkonný výbor České asociace stolního tenisu věří, že touto zprávou předejde dalším diskuzím na toto téma, které, podle jeho názoru, nepřispívají k dobrému jménu českého stolního tenisu.**“ Zcela upřímně zde musím přiznat, že jsem si zmíněný odstavec četl ještě před otevřením onoho „dopisu“ pln naděje a natěšení, po přečtení dopisu však již nejen s ironickým úšklebkem, nýbrž rovněž také jistým rozhořčením či přímo rozzlobením. Jeho materiální obsah by se totiž dal shrnout zhruba následovně – **v průběhu posledních 10 let se postupně rodila realizace projektu za více než 100 milionů korun, o kterém až dosud nepadla vlastně žádná významná oficiální zmínka ze strany vedení svazu směrem k členské základně**, my (tedy členové VV) však považujeme v tomto smyslu za dostatečné zveřejnění třístránkového dokumentu, který se opravdu důležitým otázkám (týkajících se mimo jiné například nákladů na provoz tzv. NTC) obloukem vyhýbá (připomínám rovněž bod 13. zápisu III – 29. jednání VV ČAST, v němž VV členskou základnu informuje o tom, že nechá „zveřejnit podstatný obsah smlouvy o provozování tzv. NTC mezi ČAST a SKST Havířov“ – prozatím však k ničemu takovému nedošlo). Tak. A to stačí, milá členská základno. Pevně věříme, že už víš vše, co jsi vědět potřebovala. Není tomu tak? Nezájem, o diskuzi a transparentnost nemáme zájem, poškozuješ jí (!) dobré jméno českého stolního tenisu.

Čím přesně může slušná a věcná diskuze poškodit náš sport, milí členové výkonného výboru? Nabízí se snad jen dvě odpovědi – ta první: milá členská základno, jsme sice členy voleného statutárního orgánu svazu, ale necítíme z naší strany potřebu informovat tě o tom, co se v českém stolnětenisovém prostředí odehrává; ta druhá: nerejpej! Mohlo by se totiž stát, že se dotkneš témat a otázek, jejichž vysvětlování a odpovědi na ně pro nás budou mimořádně nepříjemné. Milá členská základno, buď tak hodná, tomuto vysvětlování nás tak jako tak ušetři. Pak by se totiž mohlo stát, že na povrch vyplují určité nekalosti, polopravdy či nesrovnalosti, které jsou s výstavbou a provozem tzv. Národního tréninkového centra spjaty. Tím, že bys na tyto kroky či postupy VV ČAST poukázala, bys poškodila celý český stolní tenis. A to přeci nechceš!

Dovolím si zde připomenout jeden zásadní, byť členy VV ČAST evidentně ne zcela uznávaný fakt – **Česká asociace stolního tenisu zcela jistě NENÍ soukromou společností čtyř členů VV ČAST, nýbrž spolkem, jehož právoplatnými členy je několik tisícovek nás všech. Transparentnost, možnost diskuze či odpovědi na podněty členů asociace a vysvětlování všech zásadních kroků, které výkonný výbor mezi svazovými konferencemi (Konference ČAST = nejvyšší orgán ČAST plnící funkci obdobnou valné hromadě) činí, by tak měly představovat nikoliv jakousi dobrou vůli VV ČAST, nýbrž jeho zcela zásadní, nezvratitelnou a nezpochybnitelnou náplň obsahu jeho činnosti, jeho elementární povinnost!**

?

Poskytuje současný výkonný výbor členské základně objektivní a dostatečné informace o dění v národní asociaci?

Více než úsměvně se v této souvislosti jeví fakt absence oficiálního diskuzního fóra svazu, které by podléhalo pevně nastaveným pravidlům, jejichž porušování by mohlo být vedením svazu samozřejmě postížitelné. Proč podobný, regulovaný prostor k diskusi dosud neexistuje? Je mimořádně jednoduché zmonopolizovat svazové stránky (opět zdůrazňuji termín svazové stránky, nikoliv oficiální stránky VV ČAST!) tak, že prezentují pouze manifestaci skvělé organizační či manažerské práce VV ČAST bez možnosti podrobit tyto jednostranně podávané informace jakékoliv kontrole či kritickému zhodnocení ze strany drtivého počtu členů našeho spolku. Milý výkonný výbore, sám si však jistě uvědomuješ, že jde v tomto případě o dvousečnou zbraň. Díky jisté formě privatizace svazových stránek máš sice možnost „krmit“ nás, členy asociace, takovými informacemi, o kterých chceš, abychom je slyšeli, na druhou stranu, nemůžeš očekávat, že je budeme jen a pouze slepě číst a následovat je. **Veškerá zloba, nespokojenost či problémy s komunikací, na než si vůči členské základně stěžuješ, jsou produktem právě tohoto, troufnu si říci, bránění se poskytování konstruktivní zpětné vazby.**

Omlouvám se za krátké odbočení od stěžejního tématu této stati, nyní tedy již zpět k němu. Z „vysvětlujícího dopisu“ místopředsedy svazu pana Endala vyplývá, sice pouze implicitně, avšak přesto zcela jednoznačně, že **nezpochybnitelným vlastníkem nejen pozemků, na nichž tzv. NTC stojí, ale logicky také celé stavby, je SKST Havířov, z.s. Nabíledni je tedy jednoduchý, dosud neobjasněný dotaz – na základě jaké skutečnosti, respektive z jakého důvodu a jakého právního nároku, nese název soukromého tréninkového střediska havířovského spolku označení „národní“?** Kterak jsem zmínil již v jedné z předchozích diskuzí, dle mého by na základě této logiky, pokud tedy onen název nebyl oficiálně uznán příslušnou autoritou, bylo možné termínem „Národní tréninkové centrum“ označit hernu jakéhokoliv klubu či oddílu u nás. Jednoduchý fiktivní příklad – jednoho dne si předseda SKST Bambínov pan Mikuláš Pedál usmyslí, že hernu svého oddílu označí totožným termínem. Hned den poté si předseda TTC Pelegríno pan Zbyšek Pelikán řekne totéž a následně budou následovat další a další „Národní tréninková centra“. Přiznám se, že termín „národní“ chápu jako termín vzácný, mimořádný, nikoliv použitelný pokaždé, když si někdo usmyslí, že by jím mohl svůj soukromý projekt „vytunit“ a vytvořit mu tak logicky ještě výraznější mediální zvuk.

Označení soukromého tréninkového střediska havířovského spolku souslovím „Národní tréninkové centrum“ mě však přivádí k další důležité souvislosti. Jak uvádí sám **pan Endal** ve svém „vysvětlujícím dopisu“, ve strukturách ČAST působí paralelně vedle svého postu předsedy SKST Havířov, z.s. již od roku 2004. Tedy už téměř dvacet let. A ve mně se stále více prohlubuje dojem, že **jeho střet zájmů mezi oběma funkcemi je již tak markantní, že už jej on osobně snad ani nepovažuje za problém. Za ty roky totiž jeho paralelně vykonávané pozice spolu již tak prorostly, že neodvratitelným důsledkem byl také jistý (navíc neustále se prohlubující) „srůst“ SKST Havířov, z.s. s ČAST.** Označení „národní“, kterým soukromý areál klubu, v němž má pan Endal neotřesitelnou pozici (již mimochodem ještě více prohloubil úpravou stanov havířovského spolku – hlasovacím právem v něm již nedisponují všichni členové klubu, nýbrž pouze 10 tzv. „kmenových členů“, jimiž jsou v drtivé většině zaměstnanci klubu vedeného panem Endalem a jeho rodinní příslušníci. Jaká je pravděpodobnost, že by se v případných volbách nového vedení postavili svému chlebodárci, respektive člověku, na němž jsou defacto (nejen) ekonomicky závislí?) disponuje, mou výše zmíněnou tezi dle mého názoru jednoznačně potvrzuje.

Je místopředseda ČAST ve střetu zájmů? Proč? A jaké dopady má tato skutečnost na celý český stolní tenis?

Další bod, který demonstruje zcela zásadní, **masivní střet zájmů pana Endala**, vyplývá jednak ze Čl. 3.2. Stanov ČAST, který říká: „Právní jednání, která jsou činěna písemnou formou, činí předseda samostatně nebo místopředseda s jedním dalším členem výkonného výboru, výjimku tvoří nakládání s majetkem ČAST nad 100 tis. CZK, kdy je potřeba vždy podpisů dvou členů výkonného výboru“; jednak ze stanov SKST Havířov, z.s., které ve svém Čl. III říkají, že předseda zapsaného spolku (= pan Endal) spolek navenek zastupuje SAMOSTATNĚ. Místopředsedovi ČAST tím pádem zároveň nic nebrání v tom, aby byl s to podepisovat smlouvy s SKST Havířov, z.s., tedy spolkem, který jako předseda SAMOSTATNĚ zastupuje. **Řečeno polopaticky, pan Endal má možnost uzavírat smlouvy sám se sebou, čehož také patřičně, směle a s chutí využívá.**

Kterak ve svém textu uvádí pan Endal dále: „... čeká nás ještě splacení nákladů na projekt, který zainvestoval **TT marketing – dceřinná společnost ČAST** (= s.r.o. ČAST, k jehož kompletnímu účetnictví však nemá na základě mých informací od na sobě nezávislých důvěryhodných zdrojů z rozhodnutí VV přístup ani DR ČAST – čímž se dostávám k dalšímu důležitému odbočení. Jediným společníkem TT Marketing s.r.o. je Česká asociace stolního tenisu, jejímž nejvyšším orgánem je Konference ČAST. Právě ta si za účelem kontroly hospodaření ČAST, tedy znovu opakuji – jediného společníka tohoto s.r.o. - volí dozorčí radu. **Jak má dozorčí rada vykonávat plnohodnotně svou činnost, když není jednatelem TT Marketing s.r.o., k dnešnímu dni pány Špačkem a Brothánkem, připuštěna ke klíčovým dokumentům, které jediné by tuto důkladnou kontrolu umožnily?** V této souvislosti uvádím znění Čl. 20.2. písmene c) Stanov ČAST: „Jedním z hlavních úkolů dozorčí rady je provádění průběžných kontrol hospodaření s majetkem a finančními prostředky ČAST..“ Logicky pak vyvstává otázka – **co nejvyššímu orgánu jediného společníka, respektive jím volené dozorčí radě, jednatele TT Marketing s.r.o., čili pánové Špaček a Brothánek, tají? Potažmo kterak daleko musí sahat jejich arogance vůči jedinému společníkovi, aby si dovolili nepředkládat mu veškeré dokumenty týkající se jeho vlastního hospodaření?** Těmito obstrukcemi se dostávají nejen do přímého rozporu se Stanovami ČAST, nýbrž rovněž do rozporu s obecně závaznými právními předpisy) ve výši 1,5 milionu Kč.”

Má otázka v této souvislosti zní – **jakým konkrétním způsobem bude částka 1,5 milionu Kč** (čili prostředků, jež do rozpočtu ČAST a následně TT Marketingu putovaly z drtivé většiny ze státních dotací, čili opět převážně prostředků nás všech, celé členské základny) **asociaci havířovským spolkem splácena?** Půjde o splácení ve formě peněz či například pronájmu kanceláří, které se v NTC nacházejí a které jsou využívány kupříkladu mediálními pracovníky ČAST, kteří pracují paralelně rovněž pro havířovský klub? A hradí havířovský klub sám také část nákladů, které jsou s nutností zajištění pracovních prostor pro tyto zaměstnance spojeny, či pouze využívá toho, že shodou okolností jeho zaměstnanci pracují rovněž pro ČAST, a účtuje si za to, že v kancelářích havířovského (paradoxně „národního“) centra pracují tito zaměstnanci svazu, plnou sumu, z čehož by defacto vyplývalo, že na nákladech na zajištění pracovních prostor pro tyto paralelně pracující zaměstnance havířovský klub výrazně ušetří?

Kdo je vlastníkem tzv. NTC a kdo bude hradit jeho provozní náklady?

Odpověď na tuto otázku se na první pohled pro laika nejeví jako složitě objasnitelná – **pokud putují do tzv. Národního tréninkového centra prostředky TT Marketingu (= prostředky ze státních dotací), všichni členové asociace by měli mít přístup k plnému znění smlouvy, která onu transakci zachycuje. Proč tedy pan místopředseda a ostatní členové VV nezveřejnili spolu s „vysvětlujícím dopisem“ také tento stěžejní dokument?** Přejde mi až absurdní, kterak je označení slovem „národní“ na jedné straně téměř až zneužíváno ve vlastní prospěch soukromého spolku, na straně druhé si pak vlastně musíme uvědomit, že se materiálně o žádné „národní centrum“ nejedná a proto nám do jeho hospodaření vůbec nic není.

Dalším stěžejním dotazem, odpověď na nějž by nepochybně poskytlo zveřejnění nájemní smlouvy (či kontraktu založeného na podobné bázi) mezi asociací a havířovským spolkem – **jakým způsobem a jak striktně je z hlediska nákladů oddělen trénink reprezentantů a hráčů SKST Havířov, kteří nemají s reprezentací pranic společného.** Pokud v tzv. Národním tréninkovém centru trénují čeští reprezentanti a reprezentantky, je tento jejich tréninkový proces v tomto centru hrazen z prostředků asociace? A pokud ano, není těmito prostředky ze státních dotačních programů opět plně hrazen i tréninkový proces hráčů havířovského klubu, kteří by zde tak defacto trénovali zdarma, čímž by se mohli oprávněni cítit znevýhodnění hráči jiných klubů, kteří nemají takové štěstí, že při jejich oddílu není zřízeno podobné reprezentační centrum, z něhož by mohli také podobně nespravedlivě benefitovat?

Na závěr si dovoluji přidat ještě pár úvahových řádků, v nichž se pokusím navrhnout **možné řešení pochybností a nejistoty okolo tzv. NTC.** Opět si vypůjčím několik citací z „vysvětlujícího dopisu“ Nikolase Endala: „Původním záměrem byla výstavba haly, která by se stala majetkem ČAST,... Požadované podmínky investičního programu MŠMT však nemohla ČAST nikdy splnit,... Přesto všechno jsem rád, že s mi splnil můj sen postavit pro český stolní tenis něco, co nám budou všichni nejen v Evropě závidět.“ **Mám za to, že pan Endal má stále skvělou příležitost svůj prvotní záměr zajistit vlastnictví haly pro ČAST, tedy spolku, jehož je voleným členem (a pochopitelně také z prostředků asociace, jimiž jsou v drtivé většině státní dotace, placeným subjektem) a má tudíž jednat primárně v jeho zájmu a zájmu českého stolního tenisu** (nikoliv tedy havířovského klubu, jehož stanovy ale stanoví podobný závazek, čili jednat v zájmu tohoto spolku, což však nám, kteří jsme členy ČAST a nikoliv SKST Havířov, z.s., může být upřímně lhostejné - tak jako tak zde, jak budu prezentovat dále, na scénu opět vystupuje masivní střet zájmů pana Endala). **Byť podmínky klíčových dotačních programů stanoví jistou obligatorní lhůtu nepřevoditelnosti stavby na jiný subjekt, havířovskému spolku a jeho jednateli panu Endalovi nic nebrání v tom, aby s ČAST uzavřel závazek, že po uplynutí oné lhůty se vlastnictví tzv. Národního tréninkového centra převede na ČAST, umožní se tak vznik opravdového Národního tréninkového centra a pan místopředseda svazu tak konečně dostojí nejen svému prvotnímu záměru, nýbrž také ze Stanov ČAST mu plynoucí povinnosti „jednat ve prospěch a zájem českého stolního tenisu.“**

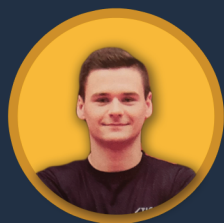

Vytvořil Nikolas Endal z ČAST a SKST Havířov, z.s.
něco jako „siamské dvojče“?

A je tato situace v pořádku?

V opačném případě by tento závazek naplněn nebyl, jelikož by prospěch z tohoto projektu přinesl jen a pouze svému klubu. Sám přece ve svém „vysvětlujícím dopisu“ popisuje své strasti, bezesné noci spojené s problémy se stavbou tzv. NTC či stovkách jednání s politiky týkajících se dotační podpory. Pokud tyto hodiny a hodiny práce vynakládal skutečně ve prospěch celého českého stolního tenisu a nikoliv pouze havířovského spolku, prokáže převodem vlastnického práva k tréninkovému centru, že mu na českém stolním tenisu nikoliv pouze skutečně záleží, nýbrž že po dlouhé roky opravdu usiloval o naplnění ze Stanov ČAST mu plynoucího závazku a nikoliv pouze vlastní prospěch. Pouze v tomto případě mu pak bude možné přiznat náležitý respekt a kredit nejenom za jeho schopnost podobný komplex vybudovat, nýbrž také obsahově naplnit své výše citované (v tuto chvíli stále jen prázdné) fráze a POVINNOSTI, jež mu explicitně vyplývají ze Stanov ČAST.

Pokud se tak nestane, hrozí, že při scénáři, kdy pan Endal nebude opětovně zvolen do vedoucích struktur ČAST, mezi novým vedením a jeho spolkem nedojde ke shodě ohledně náročného financování pronájmu tzv. NTC, **havířovský spolek pak bude nucen komplex pronajmout jinému sportovnímu svazu či klubu a českému stolnímu tenisu zůstanou jen a pouze oči pro pláč.** Naopak, pokud se SKST Havířov, z.s. k onomu vlastnickému převodu centra, jehož vybudování by bez stěžejní podpory ČAST (a zejména pana předsedy Špačka) ve smyslu zajištění dotační podpory od MŠMT, kterak konstatuje ve svém dopisu ostatně i sám pan Endal, nebylo vůbec možné, zaváže, český stolní tenis pak bude disponovat jistotou, že může se „svým“ centrem do budoucna počítat, plánovat pro něj možnost uskutečňování významných národních, evropských či dokonce celosvětových akcí a hrdě se pyšnit skutečným Národním tréninkovým centrem jako takovým.

Ondřej Lapčík

*(autor je bývalý kadetský a juniorský reprezentant
ČR a extraligový hráč, v současnosti delegát
s hlasem rozhodujícím pro Konferenci
ČAST a student Právnické fakulty
Univerzity Palackého)*